pluſq̃ꝫ debemus tribuimus carni hoſtē
nutrimus. ⁊ ſi neccitati eius que debe/
mus nō reddimus ciuē necamus. Sa
tianda itaq̃ꝫ eſt caro. ſed adhuc vſq̃ꝫ vt
in bono nobis ope famulando ſuffici/
at. nã quiſquis ei tantũ tribuit vt ſup
biat ſatiare penitus ignorat. ars nãq̃ꝫ
magna eſt ſatiari. ne vnuſquiſq̃ꝫ ꝑ ſati
etatē carnis ad iniquitatē ꝑrũpat tur/
pitudinis. hec greg. G Filie aũt
gule ſunt iſte. videlicꝫ Scurrilitas. in
epta leticia. immũdicia. ebetudo men/
tis. immodeſtia. inhoneſtas. crapula
ebrietas. inſuſtinētia. inuerecundia.
immoderãtia. vaniloquiũ. Scurrili
tas aũt eſt que mouet ad ṽba ſcurrilia
Inepta leticia ē laſciuia carnis ſiue ge
ſtus corporis inordinatus laſciuiã men
tis demonſtrãs. Immũdicia eſt q̃ ſo/
let ꝓuenire ex gula. vt ſunt vomitus ⁊
eructatões fetide ac luxuria. Ebetudo
mentis eſt ſubuerſio rõnis. Immode/
ſtia eſt corporis ſupfluitas. Inhoneſtas
eſt lautiora fercula querere ⁊ operã da
re. Crapula eſt exceſſus in cibo. Ebri/
etas eſt exceſſus in potu. Inſuſtinētia
eſt ſtatutũ tps ꝓuenire in comedendo.
Inuerecũdia eſt feda verba ⁊ turpia ꝓ
ferre. Immoderãtia. ciboꝝ minus ap
petitus. Vaniloquiũ eſt ocioſa ṽba ex
more ꝓferre. Vltimo ſciendũ ꝙ gula
ↄplectiꝛ. ſ. comeſatõem. ebrietatē. ⁊
ꝓprie loquēdo ꝑſimonia opponiꝛ come
ſationi. ⁊ ſobrietas ebrietati.

E Filius.

Poſt informatõem de vitio gule.
nunc de peccato luxurie. Et quid
ſit luxuria a te cupio edoceri.

Ca. XII. Pater. P

Scire debes qđ
luxuria ſm hugonē de ſancto
victo. eſt ↄcupiſcentia expiende voluptatis
carnalis inimici. Itē luxuria eſt ex im
mundis deſiderijs veniens lubrica car
nis ⁊ mentis ꝓſtitutio. Eſt etiã luxu/
ria incontinentia corporis de prurritu li/
bidinis naſcens. Notandũ autem ꝙ
peccatũ luxurie eſt valde ꝑiculoſuꝫ. qꝛ
hoc facinus plus q̃ꝫ cetera vitia mentē
quam cepit ꝓſternit ⁊ eneruat. Vnde
hugo in libro de clauſtro anime. Nihil
mentē citius eneruat q̃ꝫ cum aliquis
ad luxuriã affectũ cordis inclinat. Et
hugo de ſancto victore. Luxuria eſt im
moderata carnis petulantia. dulce ve/
nenũ. importuna lues. ꝑniciosa potio.
que humanũ corpus debilitat. ⁊ viri/
lis animi robur eneruat. hec hugo. Vñ
reſiſtendũ eſt viriliter huic vitio. qꝛ ni
hil ita vaſtat corda hoĩm ⁊ ſubijcit ſuo
dominio cũ preualet quemadmodũ li
bido. Quod teſtaꝛ beatus augu. qui ſic
dicit. Felicius ſeruiꝛ homini q̃ꝫ libidi/
ni. qꝛ libido ſeuiſſimo domĩatu vaſtat
corda mortaliũ. Et iſtius ſeruituris a/
trocitas declaraꝛ dupliciter. Primo
cũ voluntas noſtra ſit ita libera vt non
poſſit ab aliqua creatura citra deũ cõ/
pelli. tñ ſeruitus libidĩs ita ipſam ſub
iugat ſucceſſiue. vt poſtq̃ꝫ fuerit ei per
ↄſuetudinem ſubmiſſa. teneat eam ſic
captiuam vt vincaꝛ faciliter ab omni
malo ⁊ pareat quaſi cocta. Scdo decla
raꝛ qꝛ in ceteris dominijs q̃nto facili/
us ⁊ melius ſeruit quiſq̃ꝫ. tanto mitiꝰ
tractaꝛ ⁊ remuneraꝛ a dño ſuo. in iſta
aũt tyrannide qua voluptas ↄpelliꝛ ad
preteteundũ libidinē quanto perfecti
us exequiꝛ eius preceptũ. tanto feroci
us in fine opis excruciaꝛ. Peſſima er
go hec peſtis vicꝫ vitiũ luxurie cũ men
tem ꝑfecte inuaſerit totaliter cor hoĩs
excecat. nullũq̃ꝫ bonũ cogitare ꝑmit/
tit. nã ipſe amor carnalis ⁊ libidino/
ſus eſt inſatiabilis. cũ enĩ extinctus fu
erit iteꝝ reaccendiꝛ. ⁊ poſt expletõem
turpis voluptatis. iteꝝ inopiã patiꝛ.

nec faciat ⁊ exceptis paſſionibꝫ quas patit. eam nihil aliud cogitare ꝑmit-tit. Iſta ꝯmemorat beatus hieroni. ſic dicens Cum luxuria mentem inuaſe-rit nullum bonum cogitare permittit. Amor enim mulierū ſemꝑ inſaciabilis eſt. qui extinctus reaccenditur. ⁊ poſt copiam iterum inopiam patitur animum q̄ꝫ virilem effeminat. ⁊ excepta paſſione quam ſuſtinet. aliud cogitare non ſinit. omnia bona nature ꝯſumit qꝛ naturales vires corporis eneruat rōnem perturbat ingenium hebetat nec rōni paret que impetu ducitur. qui etiam luxuriatur uiuens mortuus eſt. ⁊ ferreas mentes luxurie domat libido Unde amor eius inſaciabilis inferno ꝯparatur. hec hieronimus Bene igitur luxuria inferno comparatur. qꝛ ipſa cum gehenne familiarem quandā habet ſimilitudinē Teſtatur hoc beatus bern. qui ſic dicit. Luxuria eſt peſtis. que cum gehenna famili-arem habet ſimilitudinem. In gehen-na enim ſunt tria. ſ. dolor ferens. vermis ꝯſcientie vrens. flamma putens. ſic luxuria feret ꝑ infamiam. vrit per ꝯſcientiā. putit ꝑ ꝯcupiſcentiam Luxuria eſt peſtis omni monſtro damnioſior. que corpus eneruat. animam comma-culat. famam ꝑdit. proximum offendit deū amittit De eodē etiam dicit beatus hieronimus O infernalis luxuria cuius materia gula. cuius flamma ſuperbia. cuius ſcintille prauum colloquiū cuius laus infamia. cuius cibus inopia cuius finis gehenna J Et notandū q̄ ſicut mundicia cordis ac corporis efficit hominem membrum chriſti. ſic fornicatio ⁊ libido facit membrū me-retricis Teſte apoſtolo qui dicit Neſ-citis q̄m corpa veſtra mēbra xp̄i ſunt. tollens ergo mēbra xp̄i. faciam membra meretricis. abſit Neſcitis q̄m qui adheret meretrici vnum corpus efficitur. cum ea. qui adheret deo vnus ſpiritus eſt. fugite fornicationē. omne enim peccatum quodcunq̄ fecerit homo extra corpus ē. qui autē fornicatur in corpus ſuum peccat. Ex quibus verbis ſancti apoſtoli colligere poſſumus. q̄ maximum ſcelus ſit fornicatio. que templū dei videlicet hominem ita turpiter violat. Et ꝑ ꝯſequens facit membrū meretricis R Unde yſidorus fornicatio eſt maximū ſcelus. qꝛ per carnis immundiciam templum dei violat. ⁊ tollens membrū xp̄i facit meretricis Et dicit innocentius de eodem. O extrema libidinis turpitudo. que non mentem effeminat. ſed ⁊ corpus eneruat. non ſolū maculat aīam ſed fedat pſo-nam ſemꝑ illā p̄cedunt ⁊ ardor ⁊ petulantia. ſemꝑ comitatur fetor ⁊ immūdicia. ſemꝑ ſequitur dolor ⁊ penitentia. hec innocentius. Audientes igitur ex predictis tot ꝑicula huius vitij. neceſſe eſt vt huic peccato videlicet luxurie animus in ꝑncipio viriliter reſiſtat. q̄ ſi admittitur ⁊ in ꝯſuetudinē ducitur etiam in quandā neccitatem peccādi ꝯuertit. Unde beatus aug. Ex volūtate ꝑuerſa facta eſt libido ⁊ dū ſeruitur libidini facta eſt ꝯſuetudo. ⁊ dū ꝯſuetudini nō reſiſtitur facta eſt neccitas. hec augu. Cū aūt hec mortifera peſtis mentē ſic obſederit. nocte ac die hominē quieſcere non ꝑmittit. Quod teſtatur beatus ambroſi. ſic dicens Seruus criminū ſtimulus libido eſt. que quietū nūq̄ manere patitur affectū. nocte feruet. die anhelat. Hec ambroſius Nec mirū ſi hoc vitiū faciat ſemper animū inquietum. quia qui prauo ac laſciuo amore ardet hic talis mente ac corꝑe langueſcit ⁊ ideo nunq̄ quieſcit. De hoc dicit oroſius ſic. Qui dilectione praua eſtuat. procul-dubio mente ⁊ corpore egrotat. Unde maligni ſpiritus q̄uis de omni pec-

cato gaudeāt cū nos lapſos in aliqua vitia intellexerint. tñ maxime de fornicatione letant̄. q2 hoc facinus validius q̄ȝ cetera vitia corda ⁊ corpora hominū occupat ⁊ vaſtat. Unde dic̄ gloſa. Cum demones de omni pctō gaudeant. precipue tñ gaudent de fornicatōne ⁊ ydolatria. I. Et notanduȝ ꝙ ꝯtra hunc peſtiferū morbū. videliȝ luxurie vitiū triplex poteſt eſſe remediū. Primū eſt mortis frequens meditatō. Unde beatus greg. Ad reſtringenduȝ carnis illecebram ⁊ luxurie feditatem nil tantū valet q̄ȝ ſi frequenter cogitemus ꝙ eadē caro non lōge poſt vermibus ſcaturiet ⁊ in fetidā materiā conuertet̄. hec greg. Secundū remedium ꝙ homo debet fugere occaſiōes huiꝰ vitij. vicȝ familiaritatē mulierū ⁊ omnia alia que pñt mentē ad hoc peccatū inclinare. Unde beatus ambrō. ſup illud dictū apoſtoli. Fugite fornicatōeȝ ſic ait. Cum alijs vitijs pt̄ expectari cōflictus. ſed hanc fugite. ne approximetis. q2 non poteſt vinci. Et beatus Jheroꝰ. Rethe dyaboli eſt luxuria. ſi quis hac capit̄ non cito ſoluit̄. In iſto tam graui ⁊ periculoſo prelio nemo pt̄ vincere niſi fugiat. nemo pt̄ firmiter pdurare niſi carnē domet abſtinētia ⁊ ieiunio. Hec ihero. Terciū remediū eſt ꝙ homo dȝ primos motus carnales cuȝ titillat̄ in ſeipſo refrenare anteq̄ȝ ꝯtrahant mentē ad delectatōem ⁊ ꝯſenſuȝ peccati. Unde beatus bern. de vitio gule qđ eſt quodam incitamentū luxurie ſic dicit. Notandū ꝙ ardor libidinis ꝑ aliqua parua occaſione excitatur. ⁊ niſi ilico reſpuat̄. ſubito totū corpus occupat eſtuat vrit ⁊ incendit. primo carnē tactam modicū titillat. deinde delectatione turpi mentē maculat. ad extremū per ꝯſenſum prauitatis mentem ſibi ſubiugat. Unde pſ. ait. Filij hominū vſq3 quo graui corde ⁊ pingui corpis vt quid diligitis vanitatē. ⁊ veritatē negligitis. pinguedo carnis. delicie corporis. ſaturitas ventris aut ante mortem vos deſerent. aut vos illa in morte relinquitis. hic caro vermibus illic anima ignibꝰ deputat̄. donec rurſus infelici collegio collegati in tormētis penalibꝰ ſocient̄ qui ſocij fuerūt in vitijs. Una nāq3 pena implicat quos vnus amor in crimine ligat. O delicate qui delicijs ⁊ diuitijs circumfuſus es ꝯfuſionē expectas ⁊ mortē. non eſt regnū dei eſca ⁊ potus. nō purpura. non biſſus. q2 diues ille vtrūq3 circumdatus in puncto ad inferna deſcendit.

Quid ad hoc dicitis vos guloſi ⁊ luxurioſi quorū deus venter eſt. quorū vſus oīs aut in ventre aut ſub ventre eſt. qui in luxuria nutriſtis corda ⁊ corpora veſtra. Audite q2 eſca ventri ⁊ vēter eſcis deputat̄. deus aūt ⁊ hunc ⁊ has deſtruet. Calix demoniorū eſt ſupbia. detractio ⁊ inuidia. crapula ⁊ ebrietas. q̄ cū impleuerint mentē vel ventrem. xp̄us ibi non inuenit locū. Quō ignis ⁊ aq̄ ſimul eſſe non pñt. ſic ſpūales ⁊ carnales delicie in eodē ſe non patiunt̄. vbi crapulam ructantis inter pocula ſenſerit xp̄s. vina ſua dulciora ſuper mel ⁊ fauū menti ꝓpinare dedignat̄. vbi curioſa ciborū diuerſitas paſcit ventrem celeſtis panis ieiunam deſerit mentē. hec bernar. M. Quod autē gula ſiue ebrietas occaſio ſit libidinis. de hoc dicit beatus hiero. Venter mero eſtuans cito ſpumat in libidinē. Venter enim ⁊ genitalia vicina ſunt. ⁊ vnū alteri ſubminiſtrat. ex vicinitate enim mēbrorū ſequit̄ ꝯfederatio vitiorum. N.

Sciendum etiam ꝙ ſunt ſeptem ſpecies luxurie. videlicet fornicatio. adulterium. inceſtus. ſtuprū. raptus. ſacrilegium. vitium ꝯtra naturam. Forni-

catio eſt omnis vſus meretricū .i. vidu
arū ⁊ ꝯcubinaꝝ. Adulterium eſt alieni
thori violatio. Inceſtus eſt ꝯſanguine
arum ⁊ affinium abuſus. Stuprum eſt
virginū illicita violatio. Raptus eſt
cū puella a domo patris educiť vt cor
rupta in vxorem habeať. Sacrilegiuz
eſt quo ꝯtinentia deo ſacrata lediť. vt
in religioſis ⁊ clericis in ſacris ordini
bus ⁊ in his qui emiſerunt votum ꝯti
nentie. Vitium ꝯtra naturā eſt quo na
turalis vſus coeundi ꝑuertiť qđ tam
malum ⁊ deteſtabile eſt vt non de faci-
li nomineť qꝛ pctm̄ ſodomie ſeu con-
tra naturā oē vitiū ſupat. nam hoc fla-
gicium mors eſt corpoꝝ exterius inte-
ritus aiaꝝ ſpm̄ſanctum de corde eijcit
Incentorez diabolū introducit hoc vi
tium. oīa maculat. oīa polluit. ⁊ nihil
purum aut mundū eſſe pmittit. ad ex-
tremū a deo ſepat ⁊ diabolo ꝯiungit.
De hoc vitio petrus dami. ſic dr̄. Vici
um ſane contra naturā oīm immanita-
tem ſupat vitioꝝ. hoc ſiquidem vitiuz
mors eſt corpoꝝ. interitus eſt aiaꝝ. car
nem polluit mentis lumen extinguit.
Spm̄ſanctum de templo humani cor
poris ⁊ pectoris eijcit. incētorem luxu
rie diabolū introducit eunti laqueos
parat. cadenti puteū ne egrediať opi-
lat. infernum aperit. paradiſi ianuam
claudit. Celeſtis iheruſalē ciuem tarta
ree babilonis facit heredez. abſcindit
membrū eccľe. in ipm̄ vorax ꝓijcit ge-
henne eſtuantis incendiū. hoc vitiū ſu
perne ciuitatis muros conať euertere.
⁊ rediuiua exuſte zodome ſatagit me-
nia repare. hoc eſt eni qđ ſobrietatē vi
olat. pudiciciam necat. caſtitatem iu-
gulat. virginitatem ſpurciſſime cogita
tionis mucrone trucidat. oīa fedat oīa
maculat. oīa polluit. ⁊ quantū ad ſe ni
hil purū. nihil a ſordibꝫ alienū. nihil
mundū eſſe ꝑmittit. a deo aīam etiam
ſepat. vt demonibꝫ ꝯiungat. hec peſtilē
tiſſima ſodomorū regina ſue tiranni
dis leges obſequētem hoībꝫ turpem.
deo reddit odibilem. Infelici quippe
aīe poſtqꝫ hic venenatiſſimus coluber
dentes ſemel infixerit. illico ſenſus ad
imitur memoria tolliť. mentis acies
obſcurať. immemor dei obliuiſciť ſui
hec peſtis fidei fūdamēta euacuat. ſpei
robur eneruat. caritatis vinculū diſſi
pat. iuſticiā tollit. fortitudinem ſubru
it. tempantiam eximit. prudentie acu
men obtundit. Quid amplius dicam
qn̄quidem oīm virtutum cuneū de cu
ria humani cordis expellit. omniuz vi
cioꝝ barbariem. velut euulſis portarū
repagulis intromittit. nimiꝝ. qꝛ quē
hec atrociſſima beſtia cruentis ſemel
faucibꝫ deuorata cūctis bonis opibꝫ
quibuſdā ſuis vinculis obligat. ꝑ oia
nequiſſime prauitatis abrupta ꝑcipi
tāter effrenat. mox nāqꝫ vt qſqꝫ i hāc ex
treme ꝑditiōis abyſſum fuerit lapſus
a ſupna patria exul efficiť. a xp̄i cor
pore ſepatur totius eccľe auctoritate
ꝯfundiť oīm ſanctoꝝ patrum iudicio
ꝯdemnať inter hoīes in terra deſpiciť
a celeſtium ciuium ꝯtubernio reproba
tur qꝛ ⁊ nūc humane irriſionis oppro
brium. ⁊ poſtmodū damnationis cogi
tur ꝑferre tormentū. hec petrus dami
ani. Sed ne quis ꝓpter hmōi tam gra
ue ſcelus etiam poſt lapſum tā immanis
facinoris in deſperationē corruat. idē
petrus damiani. ad penitentiam ⁊ ad
ſpem habendā de diuina miſericordia
etiam de hoc ſcelere ſic inuitat dicens
Quiſquis huius zodomitice turpitu-
dinis ſe contagione fedauerit. niſi fru
ctuoſe penitentie ſatiſfactione purga
tus fuerit nunqꝫ habere poterit gratiā
dei. nunqꝫ xp̄i corpore ⁊ ſanguine dig
nus erit. nunqꝫ celeſtis patrie limen
intrabit. Unde exurge queſo O homo

ad penitentiam . qui in huius miſerie
voluptatis ſopore deprimeris . reuiui-
ſce tandem qui letali coram inimicis
tuis gladio corruiſti. Caue ergo ne te
baratrum deſperationis abſorbeat. mens
fiducialiter ex diuina pietate p̄ſumat.
nec p magnitudine criminis impenitens
obdureſcat. non eſt peccatorum deſpera-
re ſed impiorum. nec magnitudo crimi-
num in deſperationē adducit animuz.
ſed impietas. ſi enī tantum potuit dy-
abolus vtte in huius vitij pfunda ſub
mergeret. quanto magis virtus xp̄i te
poterit ad deum de quo lapſus es verti
ce reuocare. nunquid qui decidit non
adijciet vt reſurgat. cecidit aſinus car
nis tue in lutum ſub pondere. eſt ſtimu
lus penitentie qui pungat. eſt manus
ſpūs que viriliter extrahat Non ergo
te ex diuine miſerationis largitate diffi
das. ſi tū infatigabiliter in penitentia
pſeuerare ɔtendas. hec petrus dami.
Apoſtolus etiam paulus inter cetera
vitia de hoc ſcelere enormi ad chorin.
ſcribens mentionē facit. et tales vitio
ſos in huiuſmodi crimine collapſos
eſſe damnandos ſic ɔmemorat di. An
neſcitis qz iniq̄ regnū dei n̄ poſſidebūt
nolite errare. neq fornicari. neq ydo
lis ſeruientes. neq adulteri neq mol
les. neq maſculorum ɔcubitores. nez fu
res. neq auari. neq ebrioſi. neq ma-
ledici. neq rapaces regnum dei poſ-
ſidebunt. Poſtq̄ vero apoſtolus hos
criminoſos enumeraſſet. non ſolū ab-
ſolutionem ſeu delectationem horum vi-
tiorum ſed etiam iuſtificatōem et ſancti-
ficatōez tales eſſe ɔſecutos demōſtrat
cum ſubdit dicens. Et hec aliquando
fuiſtis. ſed abluti eſtis. et ſanctificati
eſtis in nomine dn̄i noſtri ieſu chriſti
et in ſpū dei noſtri Ex his ergo dictis
tam premiſſis colligere poſſumus q
non ſolum hoc peccatum videlicet cō-
tra naturam verumetiam omnia crimi
na p pn̄iam poſſunt deleri. dummodo
homo de facinoribus ſuis ɔmiſſis dole-
at. peniteat. ac de cetero a ſimilibus ca-
ueat. quia multum diſplicet deo itera
tio peccati. nam ipſe dominus ad mu-
lierez in adulterio deprehenſam dixit.
Quis te ɔdēnauit mulier. que reſpon
dit. Nemo domine. Et dixit. Nec ego
te ɔdemnabo. vade amplius noli pec
care. In quibus verbis magna fiducia
lapſis in peccata tribuitur. qui poſt la-
pſum per pn̄iam reſurgentes. et in ipſa
perſeuerantes ſe poſtmodū a ſimilibus
cuſtodiunt. ¶ Poſtmodū ſcien
dum q filie luxurie ſunt iſte. videlicz
Impudentia. cecitas mentis. incon-
ſideratio. inconſtantia. amor ſui. pre-
cipitatio. odium dei. affectus preſen-
tis ſeculi. deſperatio futuri ſeculi. Im
pudentia eſt exterioribus ſignis luxuri-
am demonſtrare. Cecitas mentis eſt
inconſideratio mortis et inferni. quia
ſm beatum auguſtinū. In opere luxu-
rie tota ratio abſorbetur. Inconſtātia
eſt ad cogitandum et ɔſiderandū nunc
illud nunc iſtud. Amor ſui eſt quo ali-
quis deſiderat longam vitam vt exple
at voluptates ſuas. Precipitatio eſt q̄
quis p̄cipitanter currit ad peccādū. ex
ponens ſe piculo mortis ppter luxuriā
faciendā. Odiū dei eſt qd̄ fit cū ds̄ ab
ſtrahit ſe et punit eos qui ſequunt car-
nis delicias ad q̄s inclinat luxuria. Af
fectus pn̄tis ſcl'i eſt appetitus honorū.
diuitiarum. ſanitatis fortitudīs et hmōi
p que luxurioſus homo finē ſuū ɔſeqt
Deſpatio futuri ſcl'i eſt diffidētia gl'e
vel venie ɔſeqn̄de et hec eſt filia luxurie
ɔſummate. Sic hēmus de pctō luxu-
rie et de ceteris capitalibus pctīs et cete
ris vitijs, put dn̄s donauit expoſitum.
Sequit qn̄ talia. ſ. pctā predicta ſunt
mortalia vel non Filius.

Poſtq̄ informatus ſum de ſeptē viciis capitalibꝰ ſiue mortalibꝰ nunc ſcire deſidero qn̄ p̄dicta peccata ſint mortalia vel qn̄ poſſint eſſe venialia. Ca. XIII. Pater P

Omnia vitia predicta q̄uis ſemꝑ ſint peccata non tn̄ ſemper ſunt mortalia. Q

Uñ vana gloria mortale pctm̄ d̄r dupliciter. Primo rōne finis. ꝓpter quē laus appetit̄. Sic illi faciunt qui bona opa ad hūc finē opant̄ vt aliqḋ lucruꝫ tpale videlicet pecuniā vel aliaꝝ qualiumcūq̄ reꝝ ab hoībꝰ ꝯmodū cōſequi valeant. Scḋo rōne opis in quo laus appetit̄. qḋ fit qn̄ homo bonum opus operat̄ ad hūc finē vt laudē ⁊ fauorem capiat ab hoībꝰ. ⁊ ſuum aīm totaliter laxat in eandē laudē ⁊ fauorē ꝑ inordinatā ⁊ nimiam delectationē R

Circa primū ſciendū ꝙ quadruplici fine laus appetit̄. Primo ad vitanduꝫ malum infamie. ſic Samuel ſe laudauit .j. regum. Secundo ꝓpter vtilitatē aliquā ſpūalem vt eſt gloria dei vel edificatio proximi ſicut paulus ſe ꝯmēdauit. ad chorin. ij. Tercio ꝓpter lucꝝ auaritie ſicut pharifei qui deuorabant domos viduaꝝ. ſimulantes longā orōnem. Quarto ꝓpter actū alicuius pctī venialis ſicut qn̄ quis laudari vult. eo ꝙ venialiter in laude delectet̄. primuꝫ eſt ꝓuidentie. ſecundū eſt caritatis dei ⁊ ꝓximi. terciū eſt mortale peccatum. qꝛ ꝓpter auariciā fit ⁊ lucrum tpale vt dictum eſt. quartuꝫ eſt veniale. Sequitur ſecunda cauſa quare vana gloria ſit peccatum mortale. ſ. ratiōe operis per quod laus querit̄. Hoc aūt etiam poteſt fieri tripliciter qꝛ laus quandoq̄ requirit̄ per opera illicita. quandoq̄ per opera quedam alia. quandoq̄ ꝑ opera virtutum. Si primo modo ſic eſt tale peccatum quale eſt illicitum. ſ. mortale vel veniale. Si ſecundo ſic eſt peccatuꝫ veniale vt habere diuitias vel veſtes precioſas. Uerūtamen ſi talia de ſe ſint iordinata vt ſint occaſio mortalis peccati. vt quando mulier ornatu meretricio ad capiendas aīas preparat̄. ⁊ ſimilia tunc eſt peccatuꝫ mortale. Si tercio modo id eſt ſi laus queratur ꝑ opera virtutum. hoc eſt dupliciter. qꝛ appetitus laudis adiungit̄ operi virtutis tantum. ſicut ꝯtingit in cantu vel predicatione quandoq̄ ⁊ in quibuſdam aliis operibꝰ virtuoſis. ⁊ tunc eſt peccatum veniale vel laus eſt finis principaliter preſtitus operi virtutis ⁊ operanti. ita ꝙ ſibi ꝯſtituit finem vltimum ſe totaliter fundens ſuꝑ huiuſmodi delectationeꝫ vane glorie. ⁊ ſic eſt peccatū mortale quia tunc inheret ei vt fini vltimo.

Sequitur de inuidia

Ca. XIIII. S

Inuidia enī ex ſuo genere eſt mortale peccatum qꝛ cū inuidia ſcđm remigium ſit dolor de alieno bono ꝯtrariat̄ directe caritati. que non emulat̄ ſed congaudet veritati Caritati vero nihil eſt contrarium niſi mortale peccatū. tn̄ illud qḋ ex genere ē mortale poteſt eſſe veniale in quantum vel in primo motu ꝯſiſtit vel extra rationem ſuam trahitur. Dolor ergo de alieno bono ē quadruplex qꝛ vel eſt primo primus motus ex natura veniens. ſicut q̄dam naturaliter inuidi ſunt. ⁊ hoc nullum eſt peccatum. cum nullo modo in noſtra ſit poteſtate. Uel eſt ſecundo primus motus. quando. ſ. appetitus ſine completa deliberatione tali paſſioni afficit̄ ⁊ ſic eſt veniale peccatum. vel eſt actus voluntarius ⁊ deliberatiue. ⁊ hoc fit cū hō voluntarie ⁊